

Opasnost udaljavanja od Objave

Hatib: Fejsal ibn Džemil el-Gazavi

24. redžeb 1438. po Hidžri/21. april 2017.

Svaka hvala i zahvala pripada Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da je samo Allah Bog, Jedini, Koji druga nema, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, neka je na njega, njegovu časnu porodicu i ashabe, Božiji blagoslov i mir. Uzvišeni kaže: "O vi koji vjerujete, bojte se Allaha istinskom bogobojaznošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!" (Ali Imran, 102); "O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je stvorio od jedne osobe, od koje je njen par stvorio, a od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. Bojte se Allaha, Čijim imenom jedni druge molite, i čuvajte rodbinske veze. Allah vas, doista, nadzire" (En-Nisa, 1); "O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio." (El-Ahzab, 70–71).

Allahova je milost prema ljudima to što ih je uputio na Pravi put, pojasnio im istinu da bi je slijedili i zabludu da bi je se klonili.

Allah, džellešānuhu, jamči da oni koji budu slijedili Njegovu uputu nikada neće zalutati i nesretni biti: "Od Mene će vam uputa dolaziti, i onaj ko bude slijedio uputu Moju neće zalutati i neće nesretan biti. A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživiti" (Taha, 123–124).

Dakle, u ovom ajetu Allah kaže da onaj ko bude slijedio uputu i dosljedno se držao istine, neće zalutati na ovom svijetu, bit će upućen i postojan, i neće biti nesretan na budućem svijetu, ući će u Džennet i biti počastvovan. Ko ne bude slijedio uputu, živjet će teškim životom, sa tjeskobom, nesigurnošću i nelagodnim osjećajem u duši, i to će mu biti kazna još na ovom svijetu, a na Sudnjem danu čeka ga bolna patnja u Ognju.

Dakle, čovjek ili slijedi istinu koju je Allah objavio i uputu koja ga vodi pravim putem ili slijedi zabludu i ide putem propasti. Uzvišeni kaže: "Zar poslije istine ima išta osim zablude?" (Junus, 32)

Rekao je Ibn Kajjim: "Svako ko se okrene od istine ili jednog njenog dijela i porekne je, neminovno će upasti u zabludu. Ko svoje djelo ne bude činio u ime Allaha, činit će ga u ime ljudi, kao iskušenje od Allaha, pa će tako ostaviti djelo u ime Onoga Koji jedino može da mu dadne neku korist ili štetu, smrt, život i sreću, a okrenuti se onome koji mu ništa ne može dati. Također, ko odbije udijeliti sadaku u ime Allaha, udijelit će je u ime nekog drugog, htio to ili ne, ili ko se ne bude trudio u ime Allaha, Allah će ga iskušati služenjem ljudima."

Poštovani vjernici! Stanje većine muslimana danas izaziva žaljenje i tugu. Suprotstavljanje Allahovoj Knjizi, Poslanikovom sunnetu, kršenje njihovih naredbi i zabrana, odbacivanje sunneta i stavljanje racionalnih dokaza, ličnog osjećaja, analogije i običaja ispred šerijatskog teksta, postalo je žalosna svakodnevnica većine muslimanskih društava.

Okretanje od Božije Objave može poprimiti sljedeće forme:

1. Učenje vjere od nestručnih i nekompetentnih osoba, koje nisu poznate po šerijatskom znanju niti po privrženosti vjeri. Takvi se reklamiraju, daju im se zvučne titule, promovišu njihove fetve, iako ne posjeduju potrebne kvalitete za fetvu i idžtihad. I pored toga, ljudi uzimaju od njih, slijede ih i vjeruju im samo zato što ne znaju razlikovati onoga ko će ih iskreno uputiti i savjetovati i onoga ko će im zabludu uljepšati i istinu izokrenuti. Vjerodostojnim putem potvrđeno je da je Poslanik,

sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Za svoj ummet najviše se bojim predvodnika zabludivača.” (Ahmed, Darimi od Sevbana, radijallahu anhu) Zato, pazi od koga uzimaš znanje, a posebno se pazi nadriučenjaka. Ibn Sirin, Allah mu se smilovao, lijepo je rekao: “Zaista je ovo znanje vjera, pa gledajte od koga ćete uzimati vjeru.”

2. Iskrivljivanje značenja kur’anskih i hadiskih tekstova i njihovo tumačenje suprotno Božijoj volji, što je put i pravac sljedbenika strasti. Takvi ne mijenjaju tekst ajeta ili hadisa, nego njegovo značenje i tumačenje. Formalno, zadržava se izraz, ali se mijenja smisao i značenje.

3. Podvrgavanje šerijatskih tekstova sudu ljudske logike i njihovo racionalno propitivanje ograničenim ljudskim mjerilima. Najveći nered na Zemlji čini onaj ko daje prednost ljudskom razumu i prohtjevima nad Objavom i tradicionalnim dokazima.

4. Uvjerenje da šerijat ne može ispuniti potrebe i zahtjeve vremena, da su njegovi propisi kruti i neprimjenjivi u savremenim uslovima. Ljudi sa ovakvim uvjerenjem očigledno žele ukloniti šerijat s pozicije autoriteta, i zamijeniti ga ljudskim zakonima. Teško njima, kuda se odmeću! Kakvo opravdanje imaju oni koji žele ukloniti šerijat iz ljudskih života i zamijeniti ga paganskim zakonima? Uzvišeni kaže: “Zar oni traže da im se kao u pagansko doba sudi? A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?” (El-Maida, 50)

5. Ostavljanje nekih kur’anskih i hadiskih naredbi kada se one kose sa ličnim interesima, ili čijim se izvršenjem propušta lična korist. Koreći one koji tako postupaju, Uzvišeni kaže: “Kako to da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi odbacujete?!” (El-Bekara, 85)

6. Skretanje s Pravog puta u jednu od dvije krajnosti: krajnost zanemarivanja i ostavljanja i krajnost pretjerivanja i ekstremizma, iako islam zagovara umjerenost i sredinu u svakoj stvari, zapravo to je jedna od odlika islamskog ummeta, na koju upućuje sljedeći ajet: “I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu.” (El-Bekara, 143) Rekao je Kurtubi: “S obzirom na to da je sredina, pravednost suprotna

pretjerivanju i zanemarivanju, Kur’an ju je pohvalio. Ovim ajetom želi se reći da islamski ummet slijedi srednji put u odnosu prema vjerovjesnicima, između kršćanskog pretjerivanja i jevrejskog nepoštivanja i omalovažavanja.” Islamski ummet crpi svoju pravednost i umjerenost iz središnjeg i umjerenog programa islama. Program na kojem počiva islam je srednji program, za srednji ummet, program umjerenosti i ravnoteže, u kojem nema pretjerivanja i zapostavljanja, prekomjerne strogoće i popuštanja.

7. Neograničavanje, u ibadetima, na onome što je došlo u Kur’anu i sunnetu, štaviše uvođenje ibadeta koji nemaju utemeljenje u izvornoj vjeri i koji nisu potvrđeni jasnim šerijatskim dokazom.

O vjernici, koncept “temessuk bil-vahji”, odnosno koncept dosljednog držanja Objave izložen je žestokim napadima i velikim zavjerama. Veliki broj muslimana, zbog svog neznanja, lahkomislenosti i slijedenja strasti i prohtjeva, blagonaklono gleda na “ideološki rat”, koji se vodi protiv njih, i sve otvorenije nemoralne pozive na odbacivanje vjere, i olahko potpada pod utjecaj propagande koju neprijatelji islama plasiraju putem štampanih i elektronskih medija. Sve je više propagatora laži i onih koji ljudima uljepšavaju zabludu i suprotstavljanje Objavi, i koji, koristeći se raznim smicalicama i podvalama, šire svoje laži, predstavljajući ih kao vjeru.

Poštovani vjernici! Moramo biti svjesni i ubijedeni da je sve što se dešava islamskom ummetu: poniženja, iskušenja i dekadencija, samo posljedica odstupanja od dviju objava, Kur’ana i sunneta, kao što kaže Uzvišeni: “Kakva god vas bijeda zadesi, to je zbog grijehova koje ste zaradili, a On mnoge i oprostí” (Eš-Šura, 30).

Poniženja i nedaće kroz koje prolazi islamski ummet jasna su opomena i pouka, a možda budu uzrokom vraćanja ljudi Pravom putu i istini koju su ostavili, o čemu Uzvišeni kaže: “Zbog onoga što ljudi rade, pojavio se metež i na kopnu i na moru, da im On dâ da iskuse kaznu zbog onoga što rade, ne bi li se popravili.” (Er-Rum, 41)

“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE

Kada se ljudi vrate Allahu, i ostave neispravna i neutemeljena vjerovanja i pogrešna razumijevanja vjere, i umjesto toga prihvate ono što je objavljeno u Allahovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Poslanika, Allah će sigurno popraviti njihovo stanje i njihovu završnicu. Uzvišeni kaže: “Allah neće izmijeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmijeni.” (Er-Ra’d, 11)

U suprotnom, ako ustraju u nepokornosti i prelaženju Njegovih granica, On će ih kazniti onako kako kažnjava Silni i Moćni, Njegova Riječ će se ispuniti i niko je neće moći izbjeći. Allahu, džellešānuhu, nema ništa lakše od toga da kazni ljude kada se ogluše o Njegove naredbe i postupaju suprotno Njegovoj Objavi. O ljudi, naša je obaveza da se držimo Božije vjere, primijenimo Kur’an i sunnet u našim životima, i ne odstupamo od njih ni koliko je pedalj. Koliko će ummet napredovati, razvijati se i biti čvrst i postojan zavisi od toga koliko su u njegovom životu prisutne dvije časne objave.

Donosite salavate i selame na vašeg Vjerovjesnika, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je rekao: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

